

III
kadune

PEM 113.3.2.-3
4E 148
V 4E 148

Laupaäeval, 15.
veebruaril.

Hariutis.

Mina silbitan.

Pa-ka-ne
Ju-ku-e-las
koo-lima-jast uii-e

ki-lomeet-ri kau-gu-
sel. Käis siis-ki
i-ga päev ko-dus.
Ylu-sa il-ma-ga
pol-nud vi-ga,
a-ga tui-su-ga
ja pa-ka-se-ga

o-li vi-le-ts
küll. Koo-lima-
jas jäl-be a-li
sel-be tai-du-se-
ga ko-le tü-li-kas.

Teisipäeval, 18.
veebruaril.

"Pa-ka-ne.
Ü-hel tal-vi-sel
pää-le-lõu-nal
sam-mus Ju-kuna-
gu ha-ri-li-kult
koo-list ko-du

paa-le. Ylm a-li
pa-ka-ne ja vinn-
ge tuul pu-hus
vas-tu. Tee a-lin,
tui-sa-nud.

5

Teisipäeval, 18.
veebruaril.

"Pa-ka-ne.
Ü-hel tal-vi-sel
pää-le-lõu-nal
sam-mus Ju-kuna-
gu ha-ri-li-kult
koo-list ko-du

paa-le. Ylm a-li
pa-ka-ne ja vinn-
ge tuul pu-hus
vas-tu. Tee a-li
tui-sa-nud.

5#

Pana alul

kirjutarae k,p,t,
k.

Kana, kukk, kask,
kaab, katus, kannel,
kalender, kiri, kass,
kapp.

p.

Padi, pakk, pang,
part, pall, praad,
pesa, patsid pann,
pink.

t.

Tutt, taat, tants,
tangud, talv, tahvel,
tel, Tiu, tall, tunn,

5

Keskknädalal, 19
veebruaril

Eit ja taat ehitasid
maja.

Elasid kord eit ja
taat. Nad hakkasid
maja ehitama. Aga
tööd tehes nad lakk-
sid riidu. Siis

nad tegid tippa
uaheseina ja jagasid
toa kaheks.

Esmaspäeval, 24.

veebruaril.

Pa-ka-ne.

Lu-mi o-li na-gu
tuhk ja u-la-tus.

pa-i-si-le põl-ri-ni.
Ju-ka trü-gis rah-
vas-ti e-da-si.
Hoi-dis ke-ha et-te-
pao-le kum-mar-gi-
le ja su-rus läua
tu-ge-vas-ti vas-tu-
rin-da. Tal-le näis
ik-ka, et paar-küm-

mend sam-mu es-
paal tee on vä-hem.
tui-sa-nud.

Neljapäeval, 24
veebruaril.

Pa-ka-ne.
Sint-na jõu-des nä-
gi aga, et a-li ü-he-
su-gu-ne i-gal

paal. Sai nii-maks
vii, et see ai-nult
näib nii Vä-si-mus
tük-kis ju-ba kal-la-
le.

Reedel, 28. veebruaril
Mina silbitan.

Pa-ka-ne.

Um-bes ki-lo-mee-ter

veel ka-dust viis
tee lä-bi näi-ke-se
kuu-si-ku. Tääl
oli saa-jem ja uaik-
sem. "Puh-kan siin
vä-he," möt-les Yu-ku
ja istus suure ka-
da-ka-põõ-sa uari-ju-
le tee äär-de.

Laupäeval, 9.9.
veebbruaril.

Mina silbitan.

Pa-ka-ne.

Laskus sel-ja-ki-le
põõ-sa na-ja-le. Tun-
dis ka-gu ke-has mõ-
nu-sat ram-mes-tust.

O-li ü-li-hää ol-la.
Tuul ka-hi-sespuu-
de lad-vus. Ei pan-
nud tä-he-le-gi,
mil-lal sil-mad
kin-ni va-ju-sid.
Vi-nus.

Neljapäeval, 5 märtsil.

Pa-ka-ne.

Är-kas al-les siis,
kui kee-gi te-da tu-ge-
vas-ti õ-last ra-pu-tas
A-vas sil-mad. Nõ-gi
i-sa ha-be-mik-ku nää-
gu e-ne-se ees.

"Ku-hu sa, kul-la
laps, o-led ma-ga-
ma jää-nud!" kuu-lis
i-sa üt-le-vat.

Reedel, 6. märtsil.

Mina pooltan.

Pa-ka-ne.

Siis isa tõs-tis ta sül-le

ja kan-dis ree-le.

Mäh-kis ja-lad nah-ka-
dest vai-pa. Ho-bu-
ne sai säh-ma-ka
piüt-sa ja ki-hu-tas
ga-lop-pi ka-du poo-le.
Ho-ju jõu-des isa viis
sü-les Yu-ku tup-pa.

Kesknađalal, 18.

märtsil.

Mina pooltan.

Pa-ka-ne.

"Aga kui ma pa-leks
mär-ga-nud tab-le
vas-tu min-na, või
kui ma pa-leks

mõõda sõi-tes juh-
tu-nud te-da nä-ge-
ma, siis küll pa-ka-ne
oleks ta võt-nud."

Reedel, 20. märtsil.

Etteütlus.

Juba kumab kuuke.
Lapsuke sõi moosi ja
tõmbas makad mossi.
Kassi silmad sädelevad.

Käsi juba minu silmist!
Rahi on klaasis.
Mitu õpilast on klas-
sis! See on poissikueb.
Kus on kaks poissi?
Kõik kiidavad selle
targa poisi tarka tegu.

Reedel, 20. märtsil.

Mina poolitan.

Oli-me kur-vad.

Mu väi-ke öde kül-me-tus väl-jas. Ta sai kö-va kö-ha. Õh-tu-poo-li-kul tõu-sis pa-la-nik. Oli-me vä-ga kur-vad. Küt-su-ti-arst. Vii-ma-ne lo-

hu-tas meid köi-ki.

Rõõ-mus-tu-si-me

vä-ga. Järg-mi-sel

hom-mi-kul næ-ra-tas

mu œ-ke. Ta pi-di

suis-ki kol-meks näe-vaks

tup-pa jää-ma.

Teisipäeval, 24 märtsil.

Mina poitan.

Neli vinda

On ne-li venda. Kor-da-

mi-si nad tu-le-vad

meie juur-de. Iga-üks

neist tub-les toob kaa-sa

pal-ju häbad. Esi-me-ne

su-la-tab lu-me mait.

Tei-ne taob ra-he-li-sed

aa-sad ja kau-nid

lil-led nur-me-de-le.

Kol-mas kün-se-tab

õu-nad ja poh-la-mar-

jad. Nel-ja katab maa

val-ge vai-ba-ga.

Reedel, 24. märtsil.

Eteeritus.

Mu onul on väga jä-
me hääl. Miina ei tohi
õue minna. Antke mulle
taasist ükstikk! Tiik on
konnade rikk. Liblikas
lehvitas tibu. Kus on
meie tillike tibu? Haigel
kostis kurekeste keel.

Seinal tiksub kell.

Reedel, 24. märts.

Linnud talvel.

On, külm talve ilm.
Väsekesed väiksed varbla-
sed tunnevad kanged
nälga ja, külma. Seda
nägi toast väike Miina.

Tal oli neist hale meel.
Ta pani riidesse tuli
välja ning andis varb
lastele toitu. Õga oli
õues kûlm ja maad
katis lumi oma pehme,
valge vaibaga.

H

Neljapäeval, 2,
aprillil.

Vedruga hir.

Sain sündipäeva kingi-
tuseks vedruga hire.

Keerasin vedru üles
ja lasksin käest lahti.

Kohe hakkas hir mõ-
da tuba jooksma.

Seda nägi meie kass
Tiisu. Kohe ajas ta
karvad turri ja na-
gu nool oli ta hii-
rekese kallal. Värsiti
läks aga Tiisu turt-
sudes nukka. Ta oli
avu saanud, et hii-

reke oli plekist.
Naersime köik, mina
aga käige enam.
Reedel, 3. märtsil.
Ettätlus.
Värest ei saa valgks
pesta. Taadikese otsesist
katsid mustad kortsud.

Mets kostab vastu.

Nädalas on setse päeva.

Laps kukkus kätkist
pülsandale. Kaua oli
kuulda köue mürinad.

Kes külvib laua puhitakst?

Kas te ei taha oma
maja mütsa?

F.v.
P.M.